

2432

1.

Systematiskt register:

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

bid

4. A:c "Skogsfolk".
3. A:f "Bäckhästen".
4. H:e Svalans sång: varför hon har liksom sax i stjärten osv.
5. P:b Svalan vintertid.

dic.
2.

2432

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Skogsfolk"

Uppe i östra delen av Ö.Sallerup bodde "skogs- "Skogsfolk"
folk. En gång kom en av deras töser in på ett ställe all-
deles förfrusen och hungrig. Hon blev ompysslad och fick mat
och fick stanna över natten. Till gengäld lovade hon, att de
hädanefter aldrig skulle behöva gå och söka efter kreaturen
om kvällarna, och det behövde de ej heller sedan. Varje kväll
kommo de hem, utan att någon behövde hämta dem, så "skogsfolket
höll vad de lovat.

2432

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Arif.

3.

Bäckhästen.

Bäckhästen talade de gamla om. Många hade sett honom och ridit på honom. Hur många som helst fingo rum på honom, ty han blev längre, ju fler som satte sig på. Men man skulle vara vänlig mot honom, ty annars bar det iväg mot ån eller bäcken, och då var det inte lätt att komma av.

Bäcka-
hästen.

H:0
4.

2432 LUNDUNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Svalans sång.

Svalans sång

Mari skylla mej för att ja'stulit ett silkenegla
(silkenystan) å en sax, å ja' svor ja' hade, ja' hade inte
å så bleck (blev) ja' en svala.

(detta skulæe vara förklaringen till att svalan
hade liksom eh sax i gumpen och ett nystan under hakan).

P: 6
5

2432

LINNEA SOCIETETS
FOLKMINNESARKIV

Svalan vintertid.

På hösten samlade sig svalorna i stora flockar
De slogo sig ner i vassarna - rören- och sjöngo sor-
gesånger, och sen lågo de där vintern över.

Svalan vinter
tid.